

וזהו אימישל בך וילאדם אמר כי
שמעת לך יכול אשתר ותאכל מז גענץ אשר צויתיך
לאמיר לא תאכל ממינו ארורך האדמה בעבורך
בעלצון תאכל נזה כבל ימי זעיר וקוק ודרדר תצמיה
לך ואכלה את שעיב דעלדז בזעת אפרה תאכל
לזהם שד שעיבר אל האדמה כי מינז להזאת כי עיבר
אתך אל עיבר תעשב ויקרא אדם שם אשתו אודן
כי הוא היה אם כל זה ייעש יהוה אלהים לאדם
ולאשתו כהנרת שעור וילבילים

ויאמר יהוה אליהם הנה האדם דיה כאזד ממנו
לדעת טוב ורע יעטה פן ישלא יהו ולקאן גם מען
החיים ואכל וזה לעלם ויטלהו יהוה אלהים מגן

עדז לעבד את האדמה אשר להז משם יגרש
את דאדם ויעבר מקדם כזען עדז את הכרבים
ואת לדת הארץ דמצה הפקה לשומר את לרגע
זהוים וזה אט עלה את זהה

אשר ותהר ותכל את קין ותאמיר קניתי איש
יהודה וגסף לכלה את איזו את דבל ריה דבל
רעה אז וקין דיה טבר אדמה ריה מכבש למיט
רבא נז מפרק האדמה מזדה ליהודה דבל דבל
אם נז מבקרים שאנו ומזכלבן אז ריעשה יהוה אל
דבל ואבל מזדהו ואבל לין ואבל מזאתו נא שעלה
ליהוד כקין מאי יפלו פניו ויאמר יהודה אל כהן
לכיה הרה כר ולמה גפלו פניך הכהן אם דתני
שאה אם לא דתני ליפתא צפתא אטה אה רעה ואל
תשוקתו אתה דטישל בו ויאמר לין אל דבל
איזו ריה ביהותם בעידך רקס קין אל דבל איזו
ריההו ריאטר יהודה אל קין אל דבל איזר ויאמר
כא ידעתי השומר אה אמי ריאמר מה עשית קול
דמי איזר צעקים אל מז האדמה ועתה ארור
אתה מז האדמה אש פטהה את פיה להזאת אה
דמי איזר טידר כי געלבד את האדמה לא הסוף
הזה כזה כר גע נד הדינה הארץ יאמר קין אל
יהודה גדויל עוני מושיא דז גרשא את הימים מועל
פניך האדמה ומפרק אסזר ויהודה גע נד הארץ
והיה כל מזאי יהרגזוי ויאמר לו יהודה לך כל גרא
קין שעבעתים יקס ריעם יהודה לך אונ לבלהז
הכוה אהו כל מזאו יטא קין מבלפני יהודה ויעש
בארץ גודך קדמת להז יהודע קין אה אהו יהוד
ותוכה אהו הנור ויהודה בתה שיר ויהר לא שם הגער
כם בת זטור רוכז לזר אה ערך וערוד
לך אה מזריאן ומזריאן לך אה מזריאן